

Finnish
His Unfailing Words Of Promise
64-0120

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Hänen pettämättömät lupauksen
sanansa**

Phoenix, AZ, USA

20.1.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

²²⁶ Ja uskokaa, että se on ohitse! Jos te uskotte minun olevan Jumalan palvelija, silloin se on Hänen Sanansa mukaisesti, että “teidän syntinne ovat takananne, ne ovat poissa. Ne ovat unohduksen meressä, eikä Hän tule enää koskaan muistamaan niitä. Te olette uusia luomuksia Hänessä, tänä iltana.”

²²⁷ Nämä veljet tässä tulevat laskemaan kätensä teidän yllenne. Jotkut teistä sananpalvelijoista täällä, tulkaa ja laskekaa te myös kätenne ja siunatkaamme heidät, että he tulevat vastaanottamaan Pyhän Hengen. Tulkaa lähemmäksi.

²²⁸ Taivaallinen Isä, täytä tämä ensimmäinen veli Pyhällä Hengellä. Täytä tämä veljeni Pyhän Hengen kasteella. Täytä tämä veljeni tänä iltana Pyhällä Hengellä. Me pyydämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jättäessämme heidät Sinulle, Sinun palvelustasi varten. Aamen.

²²⁹ Nyt te voitte kohottaa päännne. Nämä miehet ovat vastaanottaneet Kristuksen Pelastajanansa; menneet synnit ovat anteeksiannetut. Se on Herran Sana. Kuinka moni tietää, että se on totta? [Seurakunta sanoo: “Aamen!”]

²³⁰ Nyt minä haluan teidän kääntyvän kuulijakuntaa kohden, ystävät. Hän sanoo: “Jos te häpeätte Minua ihmisten edessä, Minä häpeän teitä Isäni edessä. Hänet, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minä tulen tunnustamaan Isäni ja pyhien Enkelien edessä.” Kohottakaa kätenne, että te tunnustatte Jeesuksen Kristuksen Pelastajaksenne, että otatte Hänet Pelastajaksenne nyt. Te veljet täällä, jotka nyt olette alttarilla, kohottakaa kätenne niin, että kuulijakunta voi nähdä. “Hänet, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minä tulen tunnustamaan Isäni ja pyhien Enkelien edessä”

Nyt kumartaessamme päämme lopuksi.

²³¹ Haluan jokaisen teistä ihmisistä, jotka voitte, tulevan tästä ohitse ja puristavan näiden veljien käsiä. Ja kutsukaa heidät seurakuntaanne, jotkut teistä pastoreista, että te menette heidän kanssaan täältä, vastaanottamaan Pyhän Hengen kasteen.

²³² Jumala siunatkoon teitä. Jumala parantakoon teidät. Jumala antakoon teille armon runsaana, on minun rukoukseni vilpittömästi. Kumartakaamme nyt päämme, kun veli Rose tulee lopettamaan rukouksella. Hyvä on, veli Rose.

Hänen pettämättömät lupauksen sanansa

¹ Niin, että me voimme kaikki päästä sairaiden puolesta rukoilemisen mielentilaan. Ja nyt me haluamme myös olla rukouksessa tulevan Liikemiesten konferenssin puolesta täällä, joka alkaa ensi torstai-iltana. Heillä tulee olemaan joitakin hienoja puhujia tässä kon... [Tyhjä paikka nauhassa]

² Minä tietenkin elän nyt Tucsonissa. Tämä on toinen vuoteni siellä. Ja kuten aina olen sanonut: “Minä elän ylhäällä Jerusalemissa.”

³ Minä en voinut saada poliisia (eilen illalla, kun he antoivat minulle sakkolapun) uskomaan, että se oli Jerusalemi. Olin tiellä matkalla tänne Apache Junctionin kautta, kun toinen valoistani pimeni, ajovalo, parkkivalo. Ja yritin päästä bensiiniasemalle ja toinen paloi. Ja minä satuin katsomaan taakseni ja näin hänen punaisen valonsa. Hän pysäytti minut ja sanoi: “Tiedätkö miksi pysäytin sinut?”

Minä sanoin: “Kyllä, yksi valoista on palanut.”

Hän sanoi: “Niin on. Tiedätkö, että se on liikennetrikomus?”

⁴ Minä sanoin: “Kyllä, mutta en--en--en voinut päästä huoltoasemalle. Yritin löytää huoltoasemaa, mutta en löytänyt.”

Hän kysyi: “Mistä sinä olet?”

Minä sanoin: “Jerusalemissa.”

Hän sanoi: “Mistä? Mistä?”

Minä sanoin: “Jerusalemissa, olen...”

Hän katsoi ajokorttiani ja sanoi: “Oletko sinä saarnaaja?”

Minä sanoin: “Kyllä, herra.” Minä sanoin: “Minä olen Jerusalemissa.”

Hän kysyi: “Missä se on, meren takana?”

⁵ Minä sanoin: “Ei, herra. Se on täällä ylhäällä mäellä, sitä kutsutaan Tucsoniksi, te kutsutte sitä siksi.” Minä sanoin: “Olen ollut täällä alhaalla Jerikossa, saarnaamassa täällä laaksossa.”

⁶ Oli ihme, ettei hän todella antanut minulle sakkoa silloin, eikö vain? Mutta hän antoi minulle pienen: “Pidähän kiirettä sen korjaamisessa, taikka...” [Tyhjä paikka nauhassa]

⁷ Herra Jeesus, me jätämme itsemme Sinulle tätä jumalanpalvelusta varten. Minä muistan kaikki asiat, jotka Sinä olet kertonut minulle, ja kaikki asiat, jotka Sinä olet tehnyt ihmisten edessä, ja siitä me annamme ylistyksen ja kunnian. Mutta minä muistan viime syksynä, tullessani alas noin viisisataa mailia täältä pohjoiseen, kun Sinä näytit minulle tuon vuoren ja sanoit: “Mene takaisin rukoilemaan sairaiden ihmisten puolesta, kunnes aika tulee.” Ja täällä minä olen Herra. Ei näille ihmisille täällä; minä en rukoile heille, minä rukoilen Sinulle. Ja minä olen täällä Sinun palveluksessasi tänä iltana, tekemään aivan niin kuin Sinä käsket minun tehdä. Auta minua nyt, Isä, minä rukoilen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

⁸ Menkäämme nyt Raamatussa Matteuksen Kirjaan, tekstiä varten. Ja lukekaamme Matteuksen 24. luvusta, ja sen 32. jakeesta ja 35. jae mukaan luettuna.

Nyt oppikaa vertaus viikunapuusta; Kun sen oksa on vielä hento, ja työntää esiin lehtiä, te tiedätte, että kesä on lähellä:

Niin samoin te, kun te näette kaikki nämä asiat, tiedätte, että se on lähellä, aivan ovella.

Totisesti minä sanon teille, Tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä asiat ovat täytyneet.

Taivaat ja maa katoavat pois, mutta minun sanani eivät katoa pois.

⁹ Haluaisin ottaa siitä pienen aiheen, *Hänen pettämättömät lupauksensa sanat*. Meidän uskomme perusta on juuri tässä, pettämättömällä lupauksen Sanalla. Ihmiset, kautta ajanjaksojen, ovat luottaneet tähän, Jumalan lupauksiin.

¹⁰ Nyt, jos te koskaan olette tulleet parantamiskokoukseen ja halunneet olla niin tarkkaavaiset kuin vain voitte, niin haluan teidän tekevän niin nyt. Me haluamme nähdä Herran kirkastettuna.

¹¹ Ja minä totisesti uskon, että jokainen Jumalan Sana, jokainen lupalause, jonka Hän on antanut, on totta.

väärässä, ja heidän halunsa on saada Elämä, ja saada se ylenpalttisesti, Jeesuksen Kristuksen kautta. Ota jokainen synnin tumma tahra pois. Kuule minua, Herra, kun minä rukoilen. Minä jätän heidät Sinun käsiisi. Ja Sinun Sanasi arvovallalla, joka sanoo, että “Häntä, joka tulee Minun tyköni, Minä en heitä ulos”, ja Sinun Sanasi sanoi, että Sinä et tule heittämään heitä ulos. Ja he ovat tulleet, uskoen, että Sinä tulet antamaan heille anteeksi. Ja tästä illasta eteenpäin he tulevat palvelemaan Sinua kaikkina elämänsä päivinä, erottaen itsensä synnistä.

²²³ Minä rukoilen. Taivaallinen Isä, että Sinä vuodattaisit Pyhän Henkesi heidän ylleen, että Sinä täyttäisit heidät Sinun Jumalallisella Voimallasi; että he eivät olisi vain kristittyjä, vaan palveluksen työkaluja, kokonaan täytettyjä Pyhällä Hengellä, niin että he voisivat auttaa viemään Sanoman muille.

²²⁴ Herra Jeesus, minä jätän heidät nyt Sinulle, Sinun Sanasi mukaan, joka on luvannut, että heille on “anteeksiannettu”. Sinä sanoit: “Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä.” Ja minä tiedän, että Sinun Sanasi ovat totta, me olemme juuri puhuneet Niistä. Se ei koskaan petä. Ja Sana tuli näille miehille tänä iltana, ja he ovat tulleet seuratakseen Sanaa. Ja minä tiedän, että tässä anteeksiantamisen hetkessä, Sinä teet sen, sillä Sinun Sanasi eivät voi pettää. Jeesuksen Nimessä.

Nyt, päidemme ollessa kumarrettuina.

²²⁵ Teille, veljeni, jotka seisotte täällä tänä iltana, te teitte ainoan asian, jonka voitte tehdä. Kun olitte vakuuttuneita siitä, että olitte väärässä, synty todisti, että te olitte tehneet jotakin väärää. On vain yksi armahduksen tie, ja se on Ristin kautta. Ja te olette tulleet tänne tänä iltana, kaikkien näiden ihmisten edessä, vastaanottaaksenne Hänen Pelastajananne, koska olette vakuuttuneita, että te olette väärässä; ja vakuuttuneita, että Hän on oikeassa. Ja Hän kuoli syntisten puolesta. Se on minkä vuoksi Hän tuli maan päälle, kuollakseen syntisten puolesta; vain pyytäen teiltä yhtä asiaa, vastaanottaa ilmaiseksi sen, minkä vuoksi Hän kuoli teidän puolestanne. Haluatteko tehdä sen? Haluatteko vastaanottaa Hänen Pelastajananne? Panna synnit taaksenne ja vastaanottaa Hänet juuri nyt henkilökohtaisena Pelastajananne? Jos te haluatte, niin kohottaisitteko oikean kätenne Häntä kohden: “Minä nyt teen sen.” Jumala siunatkoon teitä.

²¹⁶ Tulkaa, joku muu? Kolme. “Kolmen todistajan suulla se on vahvistettu.”

²¹⁷ Nyt, veljet, seistessänne siellä, te teette kaikkein urhoollisimman teon. Ihmiset, jotka ovat sairaita, tekevät mitä tahansa tullakseen terveeksi. Mutta, kun mies käsittää, että hän on synnin sairas, se on pahin sairaus.

²¹⁸ Nämä ihmiset, jotka tulivat tänne tänä iltana, tiedän, että siellä oli pari syöpää, jotka lähtivät meidän seistessämme täällä. Se on totta. Näin varjojen lähtevän. Ja minä en ole fanaatikko. Minä tiedän, että se on totta. Paljon ihmisiä parantui. Mutta ehkäpä joskus, jos he elävät tarpeeksi pitkään, he tulevat jälleen sairaaksi; heillä ehkä voi olla keuhkokuume. Jonkun täytyy ottaa heidät; kuoleman täytyy tehdä se.

²¹⁹ No niin, mutta mitä te teette nyt, te vastaanotatte Iankaikkisen Elämän. Katsokaa mitä Jeesus sanoi: “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani.” Kuulla merkitsee “ymmärtää”. Näettehän? “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, on Iankaikkinen Elämä; eikä hän tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Te olette tekemässä kaikkein arvokkainta asiaa mitä koskaan olette tehneet.

²²⁰ Ja minä pyydän seurakuntaa seisomaan tämän muistoksi, sillä aikaa, kun rukoilemme. Haluaisivatko jotkut sananpalvelijoista tulla ja laskea kätensä näiden miesten ylle minun kanssani; olisimme iloiset, jos te tekisitte sen. Tulkaa tänne ja laskekaa kätenne heidän ylleen. Jokainen nyt kunnioittavana.

²²¹ Taivaallinen Isä. Sinun Jumalalliseen läsnäoloosi; ei tunnekuohon alaisina, vaan Pyhän Hengen johtajuuden alaisina, tässä Jumalallisen parantumisen hetkessä. Kun he näkivät Jeesuksen tekevän näitä samoja asioita tänään, joita Hän teki kaksituhatta vuotta sitten, niin monet toimivat niin kuin he tekivät silloinkin. Raamattu sanoo: “Monet uskoivat Häneen, Hänen tekojensa vuoksi.” Monet uskovat Häneen tänä iltana, Hänen tekojensa vuoksi.

²²² Täällä seisoo kolme kallista sielua, kolme miestä. Näyttää siltä, Herra, niin kuin ne tavallisesti olisivat naisia. Mutta tänä iltana ne ovat olleet miehiä, kautta linjan. Ja me rukoilemme, Taivaallinen Isä, että Sinä vastaanottaisit heidän tunnustuksensa, kun he tunnustavat olleensa

¹² Ja se on kenelle tahansa, joka haluaa vastaanottaa sen. Ja nyt on joitakin, jotka yrittävät vastaanottaa sen, eivätkä voi. On toisia, jotka voivat vastaanottaa sen. Ja jotkut saavat sen, ilman, että he edes puoliksi yrittäisivät. Kuitenkin meidän täytyy saarnata Evankeliumia, että “parantuminen on kaikille”, vaikka tiedämme, että se ei ole. Se on kaikille, jos he voivat vastaanottaa sen, mutta me tiedämme, että kaikki eivät voi vastaanottaa sitä. Minä vain haluan olla niin rehellinen teidän kanssanne kuin vain tiedän kuinka olla.

¹³ Meidän täytyy saarnata pelastusta samalla tavalla, että “pelastus on kaikkia varten”, mutta me tiedämme, että kaikki eivät voi vastaanottaa Sitä. Kaikki eivät voi nähdä näitä asioita. Jeesus sanoi: “Siunatut ovat teidän silmänne, jotka voivat nähdä, teidän ymmärryksenne, sillä on monia, jotka eivät voi ymmärtää Sitä.”

¹⁴ Ja jumalallinen parantuminen on ihmisille, jotka uskovat. Mutta te ette voi uskoa, ennen kuin sisällänne on Jotakin, mikä saa teidät uskomaan.

¹⁵ “Ja sitten, jos ne teot olisi tehty Sodomassa ja Gomorrassa”, sanoi Jeesus, ”jotka on tehty Kapernaumissa, ja noissa kaupungeissa”, joiden lävitse Hän oli kulkenut, niin Hän sanoi, että “ne seisoisivat vielä tänäkin päivänä”.

¹⁶ Ja minä sanon: Jos ne teot, ne valtavat teot, jotka on tehty Phoenixissä, olisi tehty Sodomassa, niin se seisoi vielä tänäkin päivänä, eikä olisi Kuolleen Meren pohjassa.

¹⁷ No niin, se on koska kaikki yrittävät saada sen, kaikki, jotka ovat sairaita. Mutta, jos he vain haluaisivat pysähtyä hetkeksi, ja yrittäisivät miettiä, mitä tuo Sana merkitsee.

¹⁸ Usko on [tulee] Sanan kuulemisen kautta, lupauksen Sanan. Jos teillä ei ole lupausta, niin silloin te yritätte saada sen oman uskonne pohjalta. Mutta, jos te voisitte ottaa Jumalan lupauksen, se on Jumalan lupaus teille.

¹⁹ Tuolla naisella, joka kosketti Hänen viittaansa, ei ollut lupausta siitä. Mutta hänen uskonsa, ilman lupausta, toi hänelle parantumisen.

²⁰ Nyt, jos hän voi saada parantumisensa, ilman lupausta siitä, mitä hän oli tekemässä, niin kuinka paljon enemmän meidän tulisi saada parantumisemme, uskosta lupaukseen, jonka Jumala julkituo ja

vahvistaa edessämme, ja on tuonut sen meille Hänen Sanallansa, tullen ja vahvistaen Hänen Sanansa.

²¹ Katsokaa näitä pieniä vauvoja, jotka juuri olen vihkinnyt Herralle. Molemmat niistä ovat ihme Jumalalta, ylittäen lääketieteen ymmärryksen. Näettekö? Ajatelkaapa vain niitä asioita, joita on tehty!

²² No niin, katsooko Jumala henkilöön? Tietenkään ei. Jos Hän parantaa yhden, Hän tulee parantamaan toisenkin. On vain yksi asia, joka teidän täytyy tehdä, se on anastaa tuo usko. Ja tuo usko on jotakin, minkä te tiedätte: ei jotakin, johon te törmäätte tai arvelette. Te tiedätte sen! Jotakin tapahtuu. Kautta aikojen ihmiset ovat levänneet sillä.

²³ Syy miksi otin tämän tekstin näiksi muutamiksi minuuteiksi, on koska Hän sanoi: “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät tule katoamaan pois.” Ja Hän on antanut lupauksen tässä, että tuo sukupolvi... Hän sanoi: “Tämä sukupolvi ei katoa ennen kuin kaikki nämä asiat ovat täyttyneet.”

²⁴ Jos sattuu niin, että täällä istuu joku uskomaton nyt läsnä, niin se on yksi suurimmista kompastuskivistä, johon uskomaton voi kaatua. He ajattelevat, että Jeesus viittasi tuohon sukupolveen, jolle Hän oli puhumassa. Nyt oikaistaksemme sen, niin että voimme päästä aiheeseemme.

²⁵ He kysyivät Häneltä kolme kysymystä. Jos huomaatte täällä aikaisemmin, 24. luvun alusta me voimme lukea nämä Sanat.

Ja Jeesus meni ulos, ja lähti pyhäköstä: ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttääkseen hänelle pyhäkön rakennuksia.

Ja Jeesus sanoi heille, Ettekö te näe kaikkia näitä? Totisesti minä sanon teille, tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, jota ei heitettäisi maahan.

²⁶ No niin, se oli, kun Hän yhä oli kaupungissa, pyhäkössä. Hyvä on.

Ja, kun hän istui vuorella...

²⁷ Hän oli nyt lähtenyt pyhäköstä, ja mennyt ylös vuoren laelle, Oliivivuorelle [Öljymäelle].

... istui Oliivimäellä, hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä erikseen, sanoen: Sano meille, milloin nämä asiat ovat? Ja mikä on merkki sinun tulemuksestasi, ja maailmanlopun tulosta?

[“Aamen.”] Huomenillalla haluan ottaa sen hieman eri tavalla, ja näyttää teille jälleen kuinka se toimii ja vaikuttaa, jos Herra tahtoo. Ja nyt Herra siunatkoon jokaista teitä.

²¹² Onko täällä ketään, joka on vakuuttunut siitä, että on syntinen, ja haluaisi palvella Jeesusta Kristusta, ja vastaanottaa Jeesuksen Pelastajanaan? Haluaisitko nousta seisomaan täällä nyt ja antaa meidän rukoilla kanssasi? Tulemme tekemään sen ilolla. Kutsu on avoin, ja olemme tarkoittaneet nämä kokoukset Jumalallista parantamista varten, mutta kysymys ei ole ainoastaan parantumisesta. Me rukoilemme sairaiden puolesta, ja me myös... Syntisairaiden ihmisten puolesta, se on ensin. Me haluamme teidän tulevan. Ja tulkaa tänne hetkeksi seisomaan kanssamme rukouksessa. Me rukoilemme ilolla kanssanne, ja teemme kaiken minkä voimme auttaaksemme teitä. Ettekö tekisi sitä? Onko rakennuksessa syntistä, joka haluaisi ottaa tuon askeleen tänä iltana ja sanoa: “Minä tulen ja vastaanotan Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanani. Haluan olla pelastunut tänä iltana?”

²¹³ Jumala siunatkoon sinua. Tässä tulee mies. Jumala siunatkoon sinua. Onko siellä toista? Olisiko siellä toista? Se on miten minä haluan nähdä ihmisten tulevan. Tule tänne vapaasti ja sano: “Minä olen väärä. Minä haluan olla oikea.”

²¹⁴ Ja veljeni, sisareni näiden viiden- tai kuudensadan ihmisen edessä, tai mitä täällä onkin, en tiedä, mutta nämä ihmiset, jotka seisovat täällä tietävät, että se on totuus. Milloinkaan Herra ei ole antanut minun sanoa mitään väärää profetiassa. Kuinka moni sanoo: “Se on oikein?” Kohottaisitteko kätenne todistajina? [Seurakunta sanoo: “Aamen!”] Katsokaahan, se on aina oikein.

²¹⁵ Hän tulee pelastamaan teidät, jos te vain tulette yksinkertaisen uskon kanssa ja uskotte sen. Hän tuntee sydämen salaisuuden. Miksi minä annoin tämän kutsun juuri tähän aikaan, kun rakennus näytti minusta olevan aivan käymistilassa? Se on siksi, että Jokin sanoi: “Anna kutsu.” Kuinka olisin voinut tietää, vaikka tämä olisi ollut näiden miesten viimeinen tilaisuus? Täällä saattaa olla muitakin. Jos siellä on, niin ettekö tulisi, sillä aikaa, kun päämme ovat kumarrettuina?

Tule, herra. Jumala siunatkoon sinua, se on hienoa.

Herra, paranna hänet, tee hänet terveeksi, ja Hän teki tämän hänelle.

tietoinen, että sinulla oli syöpä? [Mies sanoo: "Kyllä"] Tuletko uskomaan koko sydämelläsi, minun kanssani.

Tämän miehen täytyy kuolla, jos Jumala ei paranna häntä. Se oli syöpä.

²⁰⁵ Oi Jumala, Sana sanoo: "Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet." Ja, jos Sinä olet tehnyt sen muille, Herra Jeesus, tee se tälle miehelle täällä. Anna Kaikkivaltiaan Jumalan Voiman tulla hänen ylleen, ja pelastaa hänen elämänsä, Jumalan kunniaksi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁰⁶ Mene ja unohda se, sano vain: "Kiitos Sinulle, Herra", ja mene ja ole parannettu Jumalan kunniaksi.

²⁰⁷ Sinä todella tarvitsisit leikkauksen kasvaimen vuoksi nyt. Mutta Jumala, joka voi ottaa kasvaimen pois minun vaimostani, voi ottaa sen pois sinusta. Uskotko sinä sen? Uskotko sinä, että tuo kertomus on totta, jonka kerroin hetki sitten? Tässä minun käteni lepää Raamatun päällä, että se on totta. Sinä tiedät, että Pyhä Henki on täällä nyt. Minä en tunne sinua, en ole koskaan nähnyt sinua. Ja, jos minä voin kertoa sinulle mikä sinun vaivasi on, niin täällä täytyy olla Jonkun, joka kertoo sen minulle. No niin, tuo Sama otti kasvaimen pois vaimostani. Uskotko sinä nyt, että jos minä vain rukoilen, ja lasken kädet sinun päällesi, niin tuo kasvain on jättävä sinut? Tuletko uskomaan sen koko sydämelläsi? Hyvä on, tule tänne.

Te kaikki, uskokaa minun kanssani nyt.

²⁰⁸ Herra Jeesus, olkoon Sinun armosi ja laupeutesi tämän naisen yllä. Kun minä nyt Lasken kädet hänen ylleen, ja Jumalan Sanan valossa, olkoon tämä kasvain tuomittu, ja eläköön tämä nainen Jumalan kunniaksi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁰⁹ Jumala siunatkoon nyt teitä, menkää uskoen; sanokaa: "Kiitos sinulle Herra", ja se kaikki on mennyt.

²¹⁰ Kuinka paljon meillä on... Me olemme ylittäneet ajan kolmella minuutilla. Tein sen, paitsi noita kolmea minuuttia. Tulen olemaan kunnossa huomenillalla, tänä iltana Carl.

²¹¹ Kuinka monet rakastavat Herraa nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Kuinka monet uskovat, että nämä ihmiset ovat parantuneet?

²⁸ He kysyivät Häneltä kolme kysymystä, ja Hän vastaa heille niin kuin he kysyivät Häneltä. Kolme kysymystä, näettekö. Ensimmäiseksi: "Milloin on oleva aika, ettei kiveä jätetä kiven päälle?" Ja: "Mikä tulee olemaan Sinun Tulemuksesi merkki?" Ja: "Mikä on maailmanlopun merkki?" Kolme kysymystä. Ja Hän vastaa kolmeen kysymykseen.

²⁹ Suuret opiskelijat, asettavat tuon ensimmäisen kysymyksen, johon Hän vastaa sanoen: "Rukoilkaa, ettei teidän pakonne olisi talvella tai sapatinpäivänä", he asettavat sen jonnekin tulevaisuuteen, Herran Tulemukseen maailman lopussa.

³⁰ Se tapahtui vuonna 70 jKr., kun tuo suuri Rooman armeija, Tiitus ja hänen joukkonsa tulivat sinne, kun tuo suuri roomalainen kenraali piiritti Jerusalemin niin kuin Jeesus oli ennalta kertonut heille. "Ja, kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin hän, joka on pellolla, älköön palatko takaisin kaupunkiin."

³¹ Ja jotkut ihmiset yrittävät tukea oppiansa sillä, sanoen, että ihmiset tulevat yhä pitämään sapattia, silloin kun Hän tulee. No niin, jos tulemus on maailmanlaajuinen, te ette voisi pitää sapattia; sillä, toisella puolella on sapatinpäivä, ja toisella puolella maailmaa on sitä seuraava päivä. Sapatinpitäminen oli ihmisille erämaassa, ei maailmanlaajuiselle Seurakunnalle. Näettehän? Ja kaikki nämä erilaiset asiat, he ottavat nämä Kirjoitukset, ilman, että heillä olisi Pyhää Henkeä jakamassa ne oikein ja näyttämässä mitä ne ovat.

³² Mutta minun kaikkein vaatimattomimman mielipiteeni mukaan, tässä on se, mistä Jeesus oli puhumassa, Hän sanoi, että "tämä sukupolvi", toisin sanoen, "sukupolvi, joka näki viikunapuun työntävän esiin silmunsä" Katsokaahan, Hän sanoi tässä: "Ja, kun viikunapuu alkaa... on hento, ja työntää esiin oksansa, te sanotte, että kesä on lähellä. Samoin, näettekö, kun te näette kaikki nämä asiat, tuntekaa aika. Kun te näette kaikkien näiden kolmen kysymyksen täyttyvät, aika on ovella. Tuo sukupolvi, joka näkee viikunapuun!" Ja viikunapuu on aina "Israel." "Ja, kun Israel menee takaisin kotimaahansa ja tulee kansakunnaksi, tuo sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä asiat ovat täytetyt."

³³ Ja kristityt ystävät, tänä iltana, tässä suuressa Kirjoitusten epäilemisessä, jota ihmiset epäilevät, me nyt elämme nähdäksemme...

Kaikki, mitä Hän sanoi tässä, on täyttynyt, seuraava asia on vain Hänen Tulemuksensa.

³⁴ Israel on kotimaassaan. Se on itsenäinen kansakunta. Sillä on oma raha, oma lippu, se on YK:n jäsen. Se on kansakunta ensimmäistä kertaa noin 2 500 vuoteen, siitä kun se viimeksi oli kansa. Ja Jeesus lupasi että, "tuo sukupolvi..." Ja Raamatussa, sukupolvelle annetaan neljäkymmentä vuotta, jolloinkin tuon ajan kuluessa, Hän on tuleva. Ja, jos se on totta, silloin se tuo Tulemuksen.

³⁵ No niin, ja toinen asia, joka kahdentuhannen vuoden välein jotakin on tapahtunut maan päällä, ja politiikka ja kaikki on hajoamassa, Jumalan täytyy lähettää apua taivaasta. Ensimmäisen kahdentuhannen vuoden jälkeen maailma hävitettiin vedellä. Toinen kaksituhatta vuotta, ja Kristus tuli; ja tämä on vuosi 1964, ja he väittävät, että me olemme seitsemäntoista vuotta jäljessä ajasta.

³⁶ Nyt te näette, että se on ovella. Seuraava asia on odottaa Herran tulemusta. Kaikki muut merkit sulautuvat suoraan yhteen sen kanssa. Niinpä se on miksi minä tänä iltana yritän saada ihmiset pysymään tarkalleen luvutulla Sanalla. Juuri niin kuin Sana sanoo, pysykää Sen kanssa.

³⁷ Nyt, kun minä tulin Kristukselle, niin minä tiesin, että minulla täytyi olla perustus jossakin, jolla seistä. Minut asetettiin papiksi lähetysbaptistikirkossa. Sitten, kun minä näin, että lähetysbaptistikirkon oppi oli vastoin Kirjoitusta, silloin minä en voinut perustaa toivoani lähetysbaptistikirkon opille. Sitten ajattelin, että minä siirryn äitini kirkkoon, hän oli metodisti. Minä ajattelin, että menen sinne, ja totesin jälleen saman asian. Niinpä minä tiesin, että jos Jeesus tulisi noutamaan metodisti-ihmisiä, niin Hän tulisi varmasti jättämään baptistit. Jos Hän tulisi baptisteille, Hän tulisi varmasti jättämään metodistit. Mutta minä näin, että molemmissa ryhmissä oli hienoja ihmisiä. Ja minä tiesin, että jos Hän tulee seurakunnalle, niin mille seurakunnalle Hän tulisi, noista yli yhdeksästä sadasta organisaatiosta? Sitä Hän ei tule tekemään. Hän ei tule tuomitsemaan ihmisiä seurakunnalla.

³⁸ Hän tulee tuomitsemaan ihmiset Jeesuksella Kristuksella. Ja Jeesus Kristus on Sana. Johanneksen ensimmäisessä luvussa sanotaan: "Alussa oli Sana." Kun Jumala... Alussa, ennen kuin se oli Sana, se oli ajatus.

¹⁹⁵ Uskotko sinä sen, sisar? [Nainen sanoo: "Kyllä."] Jeesuksen Kristuksen Nimessä, mene ja ole parantunut, Jumalan kunniaksi. Aamen.

¹⁹⁶ Oi Herra Jumala, Taivaiden ja maan Luoja, kaikkien näiden asioiden tapahtuessa täällä rakennuksessa tänä iltana, me tiedämme, että Sinä olet täällä. Tehköön Jumalan Voima sisareni terveeksi, Sinun kunniaksesi. Aamen.

¹⁹⁷ Tule nyt, ja usko. Uskotko koko sydämelläsi? [Nainen sanoo: "Kyllä."] Silloin sinun ei tarvitse olla raajarikkoinen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon hän mennä ja olla parannettu, Jumalan kunniaksi. Aamen. Mene nyt, älä epäile, usko koko sydämelläsi.

¹⁹⁸ Molemmat sydän ja vatsa; vatsa aiheuttaa sydänvian. Herra Jeesus, tee veljeni terveeksi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä rukouilen. Aamen.

¹⁹⁹ Tällä tavalla meillä oli tapana tehdä se, pitkän aikaa sitten.

²⁰⁰ No niin, sinulla ei todellakaan ole mitään syytä olla hermostunut, eihän vaan? Eihän ole? Ei vähääkään. Mutta sinä olet joka tapauksessa. Niin se on. Kaikilla heillä tuolla yleisön joukossa, lähes jokaisella heistä on sama asia. Heillä on se. Annahan minun näyttää sinulle.

²⁰¹ Kuinka moni siellä on hermostunut? Kohottakaa kätenne.

²⁰² Kuinka te voisitte kutsua tuon joukon? Katsohan, sitä ei voida tehdä. Mutta salli minun näyttää sinulle, että Jumala on parantaja, koska minä tiedän, että sinä tulet parantumaan. Näetkö? Suoraan sanoen, se on jo tapahtunut, juuri nyt. Niin se on. Aamen. Tuo varjo poistui juuri hänestä. Mene, iloitse, ja sano: "Ylistys Herralle!" Aamen.

²⁰³ Etkö sinä haluaisikin hengittää jälleen hyvin? Ja eikö se olisikin hienoa? Uskotko sinä, että Hän voi? [Nainen sanoo: "Oh!"] Mene sitten matkaasi, ja tee se. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, voikoon se olla tehty. Aamen.

²⁰⁴ No niin, sinä tiedät, että sinun täytyy saada apu tai kuolla. Se tulee tappamaan sinut, jos et saa apua. Jumala on täällä auttaakseen sinua. Uskotko sinä sen? Salli minun näyttää mikä paha asia se on. Annahan kätesi minulle tänne. Sinä olet tietoinen siitä, se oli syöpä. Olitko sinä

tulee tekemään sen terveeksi? Otatko vastaan parantumisesi nyt? [Mies sanoo: "Kyllä otan."]

¹⁸⁸ Herra Jumala. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, paranna tämä mies. Tällä hetkellä, Herra, ota se pois hänestä, että hän voisi nähdä ja tietää, että se on totuus. On kirjoitettuna Raamatussa: "Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet; he, jotka uskovat." Herra, minä uskon. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, lähteköön tämä perkele veljestäni. Aamen.

¹⁸⁹ Katsokaamme sinun kättäsi uudestaan. Nyt se ei näytä sellaiselta kuin se teki. eikö niin? [Mies sanoo: "Ei, ei näytä."] Sinä olet parantunut. Mene, ole terve.

¹⁹⁰ Astmaattinen tila. Uskotko sinä, että Jumala on parantava sen? [Mies sanoo: "Kyllä."] Mene ja hengitä, Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja tule terveeksi. Aamen. Pidä usko.

¹⁹¹ Jumala parantaa selkävaivat, ja tekee miehen terveeksi. Uskotko sinä sen? [Mies sanoo: "Aamen."] Hyvä on, jatka matkaasi ja sano: "Kiitos Sinulle, Herra Jeesus. Ja minä tulen olemaan terve!" ["Halleluja!"] Vain älä epäile: usko koko sydämelläsi. Aamen.

¹⁹² Mitä, jos minä kertoisin sinulle, että sinä paranit tuolissasi, uskoisitko sinä sen? [Mies sanoo: "Kyllä."] Hyvä on, jatka vain matkaasi, iloiten, ja sano: "Kiitos Sinulle Herra Jeesus," ja sinulla tulee olemaan se mitä olet pyytänyt.

¹⁹³ Tule, herra. Uskotko sinä? [Mies sanoo: "Kyllä, minä uskon."] Haluan osoittaa sinulle kuinka se näkyy käsistäsi. Katsohan minun kättäni tässä, siinä ei ole mitään vikaa. Näetkö sen? ["Ei mitään."] Nyt se on muuttunut, se on turvonnut, ja pieniä valkoisia liikkuu sen ylitse. ["Kyllä."] Haluatko syödä ateriasi ja tuntea olosi hyväksi jälleen? ["Kyllä."] Uskotko voivasi tehdä sen? ["Kyllä."] Uskotko sinä näiden asioiden joita näet tulevan Jumalalta? ["Kyllä, varmasti uskon."] Katsohan nyt uudestaan minun kättäni, sitä ei ole siellä nyt. Silloin, mene ja syö. Sinun uskosi on tehnyt sen, veli.

¹⁹⁴ Sanokaamme jokainen: "Ylistys Herralle." [Seurakunta sanoo: "Ylistys Herralle."] Hän pysyy samana eilen ja tänään! Uskotteko te, että me laskemme kädet sairaiden päälle ja ne paranevat? ["Aamen!"] Varmasti te uskotte!

"Ja sitten alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala." Se oli kokonaan Jumala.

³⁹ Ja sitten, kun Jumala antoi Sanansa, mitä tulisi olemaan, ennalta määräten Seurakuntansa ennen maailman perustamista, että "Se ilmestyisi Hänen eteensä ilman tahraa tai ryppyä." Ja aika on tulossa päätökseensä. Ja se tulee olemaan siellä. Seurakunta, ihana Seurakunta, ilman tahraa tai ryppyä! Minä luotan siihen, että me kaikki täällä tänä iltana olemme tuon seurakunnan jäseniä. Ja on vain yksi tie mennä sisälle tuohon Seurakuntaan, eikä se ole minkään kirkkokunnan kautta, vaan te menette Siihen sisälle uudestisyntymisellä.

Ja te sanotte: "Hyvä on, minä uskon sen."

⁴⁰ Ja, jos te teette niin, silloin te vahvistatte jokaisen Sanan tässä Raamatussa "aamenella", kaiken mitä Raamattu sanoo; koska se on Kristus, ja te olette osa Kristuksesta, ja Pyhä Henki paljastaa tämän Totuuden. Jokaisella ajanjaksolla on ollut sille määrätty Sana täytettäväksi.

⁴¹ Jumala lähettää aina profeetan. Sana tulee profeetalle; kirjoitettu Sana, sydämen ajatusten erottaja. Oletteko aina huomanneet sen? Profeetta tiesi, että hän oli profeetta, koska Jumalan Sana erottaa ajatukset, jotka ovat sydämessä, ja kertoo ennalta asiat. Oletteko koskaan katsoneet heprealaisesta sanakirjasta, ja nähneet mitä tuo sana *näkijä* merkitsee? Se on henkilö, jolla on jumalallinen ilmestys kirjoitetusta Sanasta. Ja kuinka se on vahvistettu? Hän näkee ja kertoo asiat ennalta, ja ne tapahtuvat.

⁴² No niin, kuinka se sopii yhteen Kirjoituksen kanssa? Aivan tarkalleen. "Jos keskuudessanne on joku, joka on hengellinen tai profeetta, niin Minä Herra tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle, puhun hänelle näyissä. Ja, jos nämä asiat tulevat tapahtumaan, silloin se on Jumala. Jos ne eivät tapahdu, silloin älkää kuulko häntä; älkää ollenkaan pelätkö häntä, vaan jättäkää se ottamatta huomioon." Mutta Jumalan Sana on aina oikein! Sen vuoksi, se oli kuinka he tiesivät miehestä, joka puhui, oliko hänellä oikea ilmestys Sanasta vai ei. Jumalallinen Sana, joka on kirjoitettu, on siksi, että Herran Sana tuli hänelle. Nyt me pysymme Siinä, me asetamme itsemme ja luottamuksemme tälle Sanalle.

⁴³ Te sanotte: “Veli Branham, Vanhassa Testamentissa olivat profeetat.”

⁴⁴ Jumala, Raamatussa, Hebrealaiskirjeen ensimmäisessä luvussa sanoo: “Jumala, monesti ja monella tavalla puhui isille profeettain kautta; tässä viimeisessä päivässä Hän on puhunut poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta.” Näettekö, se on Jeesus Kristus. Ja Jeesus on Sana, näettehän, ja Hän paljastaa Sanansa Jeesuksella Kristuksella. Sana paljastaa itsensä. Se saa Sanan elämään. Se on missä ihmiset epäonnistuvat Hänen tunnistamisessaan.

⁴⁵ Se on kuinka tuo pieni nainen kaivolla tunsu Hänet. Hän tiesi sen nopeasti. Niin pian kuin Hän oli kertonut hänelle jotakin hänestä itsestään, hän sanoi: “Herra, minä käsitän, että Sinä olet profeetta. Me tiedämme Messiaan olevan tulossa. Ja, kun Hän tulee, Hän tulee kertomaan meille nämä asiat, näyttämään meille kaikki asiat.” Hän sanoi: “Minä, joka puhun sinulle, olen Hän.”

⁴⁶ Kuinka olisi tuo nainen voinut kieltää Hänen väitteensä, kun teko oli tehty ensin? Teko oli vahvistanut ensin, että Hän oli tuo Profeetta. Heillä ei ollut ollut profeettoja satoihin vuosiin. Ja tämän Miehen täytyi olla profeetta; sanoillaan vahvistaen itsensä, että Hän oli tuo luvattu Messias. Ei ihme, että tuo pieni nainen voi juosta kaupunkiin ja sanoa: “Tulkaa katsomaan Miestä, Joka on kertonut minulle ne asiat, jotka olen tehnyt. Eikö tämä juuri olekin Messias?”

⁴⁷ Nyt me uskomme, että Jumala, ajanjaksoissa, joille Hän on jakanut Sanansa, tulee paljastamaan tuon Sanan sen Totuudessa. Se tulee vahvistetuksi, koska Jumala oli luvannut sen niin. Ja se on aina totta.

⁴⁸ Nooa. Se oli vaikeata ihmisten ymmärtää Nooa hänen päivinään. Hän kuuli Jumalan puhuvan. Hän tiesi, että se oli Sana, koska hän oli Jumalan profeetta. Jumala lähetti hänet väitteen kanssa: “Suuri tulva on tulossa!” Hän rakensi arkkia tuossa arvosteleavassa ajassa. Ei merkinnyt mitään Nooalle, kuinka monet arvostelivat sitä. Hän oli tuon päivän valo. Hän oli Jumalan Sana julkituotuna tuota päivää varten; sillä, Jumala hävitti ihmiset.

⁴⁹ Mooses, suuri, korkeasti hiottu teologi, suuri mies, joka oli syntynyt profeetaksi; ei kuitenkaan teologiallaan ja kirjatiedollaan Jumalasta, voinut vapauttaa Israelin lapsia tietonsa kautta.

[“Oh!”]. Mene nyt ja usko koko sydämelläsi. Aamen. Aamen. Pitäkää usko Jumalaan!

¹⁸¹ Voin nähdä sen tavan miten sinä kävelet. Vain Jumala parantaa syövän. Jumala tietää kuinka tehdä sen. Uskotko sinä, että Hän tulee tekemään sen sinulle? [Nainen sanoo: “Kyllä, kyllä.”] Silloin minä lasken käteni sinun yllesi, sisareni, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, sinun parantumisesi. Aamen. Mene nyt, älä epäile, usko kaikella sydämelläsi.

¹⁸² Tule sisar, astmaattinen tila, naistenvaiva. Uskotko sinä, että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi? [Nainen sanoo: ”Minä uskon.”] Jeesuksen Kristuksen Nimessä, mene ja ole parantunut, Jumalan kunniaksi. Aamen. Hyvä on.

¹⁸³ Sokeritautinen. Uskotko sinä, että Jumala tulee parantamaan sen? [Nainen sanoo: “Kyllä, minä uskon sen.”] Jeesuksen Kristuksen Nimessä, mene ja ole parantunut. Nyt, jos te uskotte Jumalaa, käsien päälle laskemiseen sillä tavalla, sen täytyy tapahtua.

¹⁸⁴ Kyllä, herra, selkävika ja vatsavaiva. Uskotko sinä, että Jumala tulee tekemään sinut terveeksi? [Mies sanoo: “Kyllä.”] Silloin mene, Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja ole parantunut, Jumalan kunniaksi.

Uskooko jokainen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

¹⁸⁵ Hyvää päivää, herra? Tietenkin, sinä näet, että sinulla on rauhasvaiva, ja se on saanut sinulle tulemaan sydänvian. Uskotko sinä, että Jumala tulee parantamaan sydämesi ja tekemään sinut terveeksi? [Mies sanoo: “Aamen.”] Mene, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja ole parantunut.

¹⁸⁶ Minä haluan näyttää teille jotakin. Otan tämän rannekellon pois. Uskotko sinä, että Jumala voi parantaa keuhkovian ja tehdä sinut terveeksi? [Nainen sanoo: “Kyllä.”] Hyvä on, Hän varmasti voi. Näitkö sinä kuinka se tapahtui? Hyvä on, Herra siunatkoon sinua, mene ja ole parantunut, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

¹⁸⁷ Annahan minulle nyt kätesi. Haluan, että katsot kättäni, joka on tavallinen niin kuin monen miehen käsi. Onko se niin? Minä panen käteni sinun kädellesi, ja se on muuttunut, turvonnut, pieniä kuhmuja kulkee sen ylitse. Sinulla on vatsahaavat. Uskotko sinä, että Jumala

¹⁷⁴ Naiset, te... Se on miehissä, näyttää kuin se olisi vain miehiä tänä iltana. Ihmeellistä! Kiitos olkoon Jumalalle!

¹⁷⁵ Tässä on toinen mies, istuu juuri tässä, kaksois-tyrän kanssa. Uskotko sinä, että Jumala tulee parantamaan tuon tyrän? Aamen. Sinä voit saada sen.

¹⁷⁶ Eräs toinen mies, toisella hänen takanaan on myös tyrä. Uskotko sinä, herra? Sinä myös voit saada sen, jos vain tulet uskomaan sen. Aamen. Halleluja!

¹⁷⁷ Uskotteko te Jumalaan? Pitäkää vain usko. Älkää epäilkö. Välimatka ei merkitse mitään Jumalalle. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

¹⁷⁸ Tässä istuu mies juuri täällä. Minä osoitan häntä sormellani. Hän käyttää silmälaseja, hän on harmaapäinen. Hän on sokeritautinen. Jos hän tulee uskomaan sen koko sydäimestänsä, Jumala tulee parantamaan hänet. Hänen vaimonsa istuu hänen vieressään siellä. Kyllä, pane kätesi vaimosi päälle, hänellä on selkärankavaiva. Pane kätesi hänen ylleen ja usko koko sydämelläsi, ja te molemmat voitte olla parantuneita. Uskotteko te? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

¹⁷⁹ Sinun vaivasi on veritulppa. Se on vasemmassa käsivarressasi. [Nainen sanoo: "Se on oikein."] Sinulla oli syöpä. ["Se on oikein."] Se leikattiin. ["Kyllä."] He antavat sinulle jotakin lääkitystä. ["Kyllä."] Tuo lääkitys aiheutti tämän veritulpan tulon sinne, olet vakavassa tilassa. Uskotko, että Jumala tulee parantamaan sinut? Herran Jeesuksen Nimessä, voikoon hän olla parantunut.

¹⁸⁰ Näyttää terveeltä voimakkaalta naiselta. Uskotko sinä, että Jeesus Kristus, Jumalan Poika, elää? [Nainen sanoo: "Kyllä, minä uskon."] Uskotko, että Hän on täällä tänä iltana? ["Kyllä, minä uskon."] Jos voisın kertoa sinulle jotakin mitä sinulla on vikana, niin uskoisitko Häneen koko sydämelläsi? ["Kyllä."] Sinua odottaa leikkaus. ["Niin se on."] Se on naistenvaiva. ["Kyllä."] Sinut täytyy leikata. ["Kyllä."] Sinulla on mukanasi joku, joka todella myös tarvitsee leikkausta, nuorempi henkilö. ["Kyllä."] Se on tarkalleen oikein. Sitten, sinulla on joku, jonka puolesta rukoulet, sinun miehesi. ["Kyllä."] Hän on pelastumaton. ["Oi, kyllä."] Ja hän ei ole täällä. Usko koko sydämelläsi ja hän tulee pelastumaan, eikä sinulla tarvitse olla tuota leikkausta.

⁵⁰ Katsokaahan, profeetta ei voi toimia tiedolla. Hänen täytyy toimia innoituksella. Inspiraatiolla!

⁵¹ Ja, kun Herran Sana tuli hänelle erämaassa palavassa pensaassa. Se kertoi ja paljasti hänelle ne Sanat, jotka Hän oli puhunut Aabrahamille. Ja mitä Jumala oli tekemässä? Näyttämässä hänelle tuon hetken kirjoitetun Sanan, Ja sitten Jumala kutsui Mooseksen työhön. Hän, oli pelännyt armeijan kanssa yrittää vapauttaa Israelia; ja sitten hän menee sinne keppeä kädessään ja vapauttaa Israelin.

⁵² Jumala tekee sen niin salaperäisellä tavalla, että se yksinkertaisesti laittaa lihallisen mielen pois radaltaan. Se ei enää voi ajatella. Oletteko koskaan huomanneet sitä?

⁵³ Johannes Kastaja, vedessä seisomassa. Hän oli profeetta, edelläkävijä, profeettojen ja Jumalan Pojan välillä, joka oli tulossa. Johannes käveli sinne veteen, ja hän sanoi sen! Hän ei pelännyt sanoa ihmisille: "Siellä seisoo Joku teidän keskuudessanne nyt!" Ajatelkaa vain sitä varmuutta mikä hänellä oli! "Siellä seisoo Yksi teidän keskuudessanne juuri nyt, jota te ette tunne. Hänen kenkiään minä en ole arvollinen kantamaan, Hän on se, joka tulee kastamaan teidät Pyhällä Hengellä ja tulella."

⁵⁴ Hän oli ihmisten keskellä silloin. Johannes tiesi, että Hänen täytyi tulla hänen sukupolvessansa, koska hän oli nähnyt oman paikkansa Kirjoituksessa, ja nähnyt Jumalan Hengen Hänen yllään. "Minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edellä, valmistamaan tien." Ja hän tiesi, että Messiaan tuleminen oli käsillä.

⁵⁵ Sitten, tuon profeetan seisoessa siellä vedessä, profetoimassa. Sana tuli hänelle. Jeesus oli Sana! Se on kuinka tuo profeetta tunsi Hänet, sillä se oli Sana sen merkin kanssa, joka oli annettu hänelle. "Minä tunsin Hänet, koska Hän, joka käski minua erämaassa, sanoen: 'Mene ja kasta vedessä', sanoi, 'Kenen päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, Hän tulee kastamaan Pyhällä Hengellä ja tulella.'" Ja, kun Sana tuli veteen, tuo merkki tuli Sanan kanssa.

⁵⁶ Jeesus itse, kun Hän tuli, Hän tiesi, että Hän oli Sana. Hän oli ehdottoman varma siitä. Sillä, kun Hän oli kaksitoistavuotias pieni Poika, (niin kuin puhuin eilen) me löydämme Hänet Pyhäkössä väittelemässä pappien kanssa. Hänen tietonsa voi ylittää heidän perinnäissääntönsä, ja Hän oli opettamassa heitä, noita miehiä. Ja, kun

Hänen äitinsä sanoi sanan, joka oli väärin, niin tarkatkaa kuinka Sana oikaisee erheen.

⁵⁷ Sana aina oikaisee erheen. Ja jospa ihmiset vain voisivat nähdä sen tänään, kuinka Sana oikaisee erheen! Koko asia on tulossa erheeksi. Mutta Jumalan Sana on se mikä on oikein. Hän sanoi: “Taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta Minun Sanani eivät katoa.”

⁵⁸ Ja Sana, joka on profetoitu tätä päivää varten, oikaisee tämän päivän erheen. Ymmärrätekö te? Sana itse oikaisee erheen. Ihmiset sanovat tänään: “Liittykäämme tähän. Menkäämme Neuvostoon. Tehkäämme kaikki nämä asiat.” Se on erehdys. Ja Sana tulee ja oikaisee tuon virheen, samaistaen itsensä ajassa ja hetkessä. No niin, me tiedämme, että nuo asiat ovat totta.

⁵⁹ Nyt, jos Herra tahtoo, minä tulen antamaan teille pienen henkilökohtaisen todistuksen, seuraavien kymmenen minuutin aikana. Sitten uskon, jos en ole erehtynyt, niin veli John Sharrit... En tiedä onko hän täällä tänä iltana vai ei. En ole nähnyt häntä. Hän on henkilökohtainen ystäväni, kallis veli. Hän oli kanssani palvelustehtävän alkuvaiheissa.

⁶⁰ Kuinka monet olivat täällä, kun minä ensimmäisen kerran tulin Phoenixiin, kuusitoista vuotta sitten? Voisimmeko nähdä kätenne? Katsokaa sitä, käytännöllisesti katsoen kolmasosa ihmisistä. Kuinka monet muistavat, että rukoillessani sairaiden puolesta, ihmiset laskivat kätensä minun käteni päälle; ja sitten, mitä tahansa sanottiin, oli se mitä heillä oli. Kuinka moni muistaa sen?

⁶¹ Ja kuinka monet muistavat minun kertoneen teille, että tuo Herran Enkeli, tuossa Tulipatsaassa, joka kohtasi minut siellä, sanoi minulle, että jos minä tulisin olemaan “vilpitön”, niin tulisi tapahtumaan, että minä “tulisin tietämään jopa sydämen salaisuudet”. Kuinka monet muistavat minun sanoneen, että se tulisi olemaan sillä tavalla?

⁶² No niin, kuinka monet muistavat Hänen luvanneen, että se tulisi jatkumaan? Ja ei pitkäkkään aikaa sitten, näyssä, Hän lupasi tuosta nykäyksestä tuossa jonossa, sanoen: “Sinä et voi opettaa helluntailaisvauvoille yliluonnollisia asioita.” Ja, kun minä tein kolmannen nykäyksen. Hän sanoi: “Älä kerro kenellekään tästä. Sinä olet yrittänyt

tulee olemaan kunnossa nyt. [Kiitos Sinulle, Jeesus!"] Mene, usko se. Pidä usko Jumalaan.

¹⁶⁸ Kuinka voit, rouva? Uskotko Jeesukseen Kristukseen Jumalan Poikaan? Uskotko minun olevan Hänen palvelijansa? [Nainen sanoo: “Varmasti minä uskon!”] Minä arvostan sitä. Jos olisi jokin tapa auttaa sinua, minä tekisin sen. On vain yksi tapa miten voin auttaa sinua, se on, sillä mitä näen. Minä voin vain... Mitä minä näen, sitten minä sanon sen. Jos en voi nähdä sitä, silloin en voi sanoa sitä tietenkään ennen kuin näen sen, koska sen täytyy tulla Häneltä. Se on jumalallinen Jumalan lahja, joka tulee Jumalalta,

¹⁶⁹ Sinun vaivasi on silmässäsi. Sinulla on kasvain silmässäsi. En voi nähdä sitä, mutta se on vasemmassa silmässäsi. [Nainen sanoo: “Se on oikein.”] Jotta te voisitte tietää tämän nyt, koska joku siellä yleisön joukossa voisi sanoa sen. Näen, että hänellä on jotakin muutakin vaivaa. Hänellä on myös vaiva vasemmassa rinnassaan. [“Se on oikein.”] se on oikein, eikö vain? [“Kyllä.”] Nyt sinä tiedät. No niin, jos se saa sinut ymmälle, niin salli minun sanoa sinulle, että sinä et ole täältä. Sinä olet Louisianasta. [“Se on oikein.”] Mene takaisin ja usko Jumalaan ja sinä voit olla parantunut siitä. Aamen. Usko koko sydäimestäsi. Pidä usko Jumalaan. Älä epäile. Vain usko Häneen.

Kuinka voit? Sinä olet todella ahdistunut.

¹⁷⁰ Tuo mies juuri siellä, hän myös kärsii ahdistuneisuudesta; hän on jotenkin harmaapäinen, harmaa puku yllään, istuu siellä katsellen minua. Sinulla on ahdistuneisuutta, eikö olekin? Se on jättänyt sinut nyt. Se on kaikki ohitse. Ylistys olkoon Jumalalle! Mitä hän kosketti? Ei minua.

¹⁷¹ Se jopa antoi tuolle miehelle hänen takanaan hieman rohkaisua. Sinä et ole halunnut uskoa, että sinulla olisi TB [tuberkuloosi], komplikaatioita. Otatko Jeesuksen vastaan nyt Parantajanasi? Hyvä on, sinä voit saada parantumisesi. Aamen. Usko se koko sydäimestäsi. Aamen. Se on tapa tehdä se. Oi, kuinka ihmeellistä!

¹⁷² Uskotteko te kaikki? Nuo miehet tänä iltana, koko rivi miehiä!

¹⁷³ Tuo mies, joka istuu suoraan hänen takanaan siellä, ihmettelee kaikkea siitä. Sinulla on nivelreuma. Uskotko, että Jumala tulee tekemään sen terveeksi? Uskotko sinä? Silloin sinä voit saada sen! Oi!

aikaa. Hyvä on. Sitten, ne, jotka jäävät ilman rukousta tänä iltana, me tulemme ottamaan huomenillalla.

¹⁶⁴ Rukoilkoon jokainen nyt. Kaikki te siellä, joilla ei ole rukouskorttia, tai joilla on rukouskortti, miten tahansa, alkakaa rukoilla. Katsokaahan, teidän uskonne on tekevä aivan saman asian kuin siellä Jeesuksen päivinä. Te voitte koskettaa Hänen viittaansa. Jos jokainen nyt olisi todella kunnioittava, eikä liikkuisi ympäri. Olkaa todella kunnioittavia hetkisen.

¹⁶⁵ Tule tänne, herra. Me olemme vieraita toisillemme, oletan. Jos minä voisin auttaa sinua, minä tekisin sen. Sinä tiedät sen. Olisin iloinen tehdessäni sen, mutta minä en voi. Itse asiassa, se on joku muu, jonka puolesta sinä seisot, joka haluaa puolestaan rukoiltavan. [Mies sanoo: "Kyllä."] Uskotko sinä, että Jumala voi parantaa hänet? [Kyllä.] He eivät ole läsnä tällä kerralla. ["Eivät."] He ovat kaukana täältä. ["Kyllä."] Se on syöpätapaus. ["Kyllä."] Uskotko sinä, että he tulevat parantumaan? ["Kyllä. Minä uskon."] Mene, ja se tulee olemaan tehty, jos sinä uskot sen. Se on kaikki mitä sinun täytyy tehdä. Eikö se olekin ihmeellistä? Jumala siunatkoon sinua.

¹⁶⁶ Mitä kuuluu? Me olemme vieraat toisillemme. Vain miehiä, jotka olemme tulleet tänne. Minä en tunne sinua, en ole koskaan nähnyt sinua. Mutta sinä olet täällä... *Tämä*, tämä arvokas Raamattu. Se sisältää lupauksen; se on Jumalan Sana. [Mies sanoo: "Se on totta."] Ja Raamattu sanoo siellä, että Jumalan Sana erottaa ajatukset, sydämen halut ja aikomukset, sekä vahvistaa tämän kirjoitetun Sanan todeksi ennustamalla, Jumalan tehdessä Sen todellisuudeksi. ["Aamen."] Kuten Hänen sanoessaan: "Olkoon valo, ja valo oli." Minä vain sanon sen puhuakseni sinulle, niin kuin meidän Herramme puhui tuolle naiselle kaivolla, ja kuten nähdessään Simonin tulevan ja niin edelleen.

¹⁶⁷ Sinulla on ollut joitakin vaivoja. Sinulla on ollut leikkaus. Se on avautunut jälleen. [Mies sanoo: "Se on oikein."] Sinä ymmärrät mitä minä tarkoitan, ja miksi en voi sanoa sitä tässä. [Kyllä. Niin se on.] Ja sinä ymmärrät miksi, eikö niin? ["Kyllä."] Minä en voi sanoa sitä tässä, mutta sinä tiedät. Tunsin sen juuri silloin, kun sinä ajattelit. "Ihmettelenpä tuleeko hän sanomaan sen, tai..." sillä tavalla. ["Kyllä."] Ei, minä en tule sanomaan sitä, koska en voi sanoa sitä täällä. Mutta se

selittää toisia. Älä kerro kenellekään tästä. Tämä on tuo suuri lopullinen nykäys." Kuinka moni muistaa, että se on ennustettu?

⁶³ Näettekö, Hän ei koskaan petä. Nuo asiat tapahtuivat, yksi, kaksi, kolme, aivan niin kuin ne olivat.

⁶⁴ Nyt Phoenixissä, se oli tuon ajan kuluessa, kun rouva Waldroff täällä oli kuollut rukousjonossa, syöpä sydämessä, ja parantui. Hän tavallisesti tulee kokouksiin. Hän on ehkä täällä nyt. Rouva Hattie Waldroff. Sitten me näemme, että hänen lääkäriään oli todiste siitä, röntgenkuvat siitä missä tuolla naisella oli ollut syöpä. Ja hän elää tänään. Se oli kuusitoista vuotta sitten. Nyt olen aivan varma, että herra... Kyllä, rouva Waldroff on juuri siellä nyt. [Joku sanoo: "Siitä on nyt seitsemäntoista vuotta maaliskuussa."] Se oli seitsemäntoista vuotta sitten, tässä maaliskuussa. Siellä on rouva, joka oli kuollut syöpään sydämessä, ja hän tuli jälleen elämään. Koska se oli NÄIN SANOO HERRA. Pankaa nyt merille nuo kerrat.

⁶⁵ Minä menin Kaliforniaan ja uskon, että veli John Sharrit oli kanssani silloin. Ajattelin sitä tänään tullessani tänne, ja olen melko varma siitä, että se oli hän. Ja vaimoni ja minä ja Rebekka, joka nyt on nuori nainen ja päättää koulunsa tänä vuonna; hän oli pieni vauva ja minä kannoin häntä käsivarsillani. Ja kokousten jälkeen minä menin Catalinaan, vain viedäkseni veneen sinne ja tullakseni takaisin, vain sanoaksemme, että olimme olleet merellä. Ja lähtömme edellisenä iltana...

⁶⁶ Useimmat teistä tuntevat Paul Malickin. Uskon, että hän on... Mitä? [Eräs veli sanoo: "Maderassa."] Missä? [Maderassa.] Maderassa, Kaliforniassa. Hänen isänsä ja äitinsä, molemmat ovat parantuneet kokouksissa. Lensin sinne lentokoneella, vieraillakseni heidän luonaan, ja he parantuivat.

⁶⁷ Paulin vaimo oli juuri synnyttänyt lapsen. Hienoja ihmisiä, armenialaisia, ja he soittivat sinne, koska hänen vaimonsa oli sairas ja he kysyivät voisivatko he tuoda hänet sinne. Minä sanoin: "Hyvä on, tulkaa vain." Niinpä he toivat hänet sinne. Ja tuona iltana... hän, ja vaimoni ja minä, ja se on voinut olla veli Sharrit, en ole varma.

⁶⁸ Onko veli Sharrit täällä? Jos hän oli... Oliko se oikein, veli Sharrit, olitko sinä siellä tuona iltana? Niin se oli. Siellä on todistaja. Katselin nähdäkseni oliko veli Sharrit täällä.

⁶⁹ No niin, hän laski kätensä minun käteni päälle, ja se nopeasti surisi. “Ja, katsokaa, hänessä on elämä, joka tappaa hänet, paha elämä.” Ja minä sanoin: “Sinulla on ‘maitojalka’ [laskimotukos jalassa].” Hänellä ei ollut mitään oireita silloin. Mutta pari päivää myöhemmin he lääkitsivät häntä “maitojalan” vuoksi.

Hän sanoi: “Se on ihmeellistä, veli Branham.”

⁷⁰ Nyt minun täytyy sanoa joitakin asioita tässä, jotka tulevat olemaan hieman hankalia. Mutta minun täytyy kertoa totuus, huolimatta siitä mitä se on. Olen aina vihannut sanoa, että isäni oli alkoholin salakuljettaja. Vihasin sanoa sitä, mutta se on totuus. Kyllä. Jos on jotakin väärää, niin oikaiskaamme se juuri täällä, alkää odottako kunnes me pääsemme Sinne ylös. Minä pidän hyvien asioiden sanomisesta, mutta meidän täytyy sanoa myös pahat asiat.

⁷¹ Vaimoni oli siellä huoneessa, pieni, mustatukkainen nainen. Ja rouva Malicki sanoi: “Se on outoa kuinka se toimii sinun kädessäsi. Tekeekö se sen jokaisen kädelle?”

Minä sanoin: “Ei rouva.”

Hän sanoi: “Voitko selittää sen?”

Sanoin: “En, rouva.”

⁷² Ei, te ette voi selittää mitään Jumalasta. Te ette voi selittää Jumalan tekoja. Te ette voi selittää Jumalaa. Jumala on selitysten ulkopuolella. Jos niin olisi, niin meidän ei tarvitsisi uskoa Häneen uskolla.

⁷³ Minä sanoin: “Jumalan teot ovat selittämättömät. Se on Jumalan teko, jota ei voida selittää.”

Hän sanoi., “No niin, se on tosiaankin ihmeellistä.”

Ja minä sanoin: “Hyvä, minä panen käteni hänen ylleen ja tulet näkemään, ettei mitään tapahdu.”

⁷⁴ Minä sanoin: “Vaimollani ei ole mitään vikaa. Panehan kätesi käteeni, kulta.” Ja niin pian kuin hänen, minun oman vaimoni käsi osui minuun, minä sanoin: “Sinulla on kasvain vasemmassa munasarjassa.” Muistatko sen, veli Sharrit, siellä huoneessa tuona iltana?

⁷⁵ No niin, kaksi vuotta sen jälkeen, pieni tyttäreni Saara syntyi, neljä vuotta Beckyn jälkeen. Minä sanoin tuolle lääkärille... Heidän kaikkien

¹⁵⁹ Mutta tiedättehan, että tässä voi ehkä istua joku, joka näyttää hyvinkin terveeltä, ja on paljon lähempänä kuolemaa kuin he ovat; sydänvika tai syöpä, näettekö, ja ovat paljon lähempänä kuolemaa. Mutta onko Jumalalle vaikeampaa parantaa syöpä tai raajarikkoinen? Sillä ei ole erotusta. Hänen ainoa vaatimuksensa on. “Jos sinä uskot sen.”

¹⁶⁰ Nyt minun osaltani, osoittaakseni teille, että se en voisi olla minä, minä tulisin ja tekisin sen juuri nyt. Jos voisin tehdä sen, niin arvaan, että tekisin siitä jonkinlaisen näytöskappaleen. Minä sanoisin: “Tuokaahan tämä mies ja nainen tänne puhujanlavalle, näyttääkseni kuinka suuri Kristuksen palvelija minä olen.” Minä tulisin sanomaan jonkinlaisia sanoja hänen ylitseen: “Nousehan nyt ylös ja kävele!” Katsokaahan, minä haluaisin tehdä sen. Koko väkijoukko kirkuisi, ja sanoisi: “Ylistys Jumalalle! Mikä suuri Jumalan palvelija veli Branham onkaan!” Näettekö? Ei, se olisi väärin.

Mutta Jeesus voi tehdä molemmat heistä terveiksi tänä iltana.

¹⁶¹ Mutta katsokaahan, kun henkilö tulee vain hieman raajarikkoksi, he alkavat syvällä sisimmässään, (he eivät halua ajatella sitä), mutta syvällä sisimmässään he alkavat ajatella. “Minulla ei ole mitään mahdollisuutta, minä en voi koskaan parantua.” Älkää tehkö sitä. Älkää tehkö sitä. Katsokaahan, te uskotte sen. Ja, jos minä voisin, minä... Mutta nyt, jos te vain saatte kaiken epäilyksen ulos sydämestänne, niin että ette anna minkään tulla sisälle mikä estäisi sitä.

¹⁶² [Tyhjä paikka nauhassa.] Syntymästä asti vääristynyt, ja se oikeni hetkessä ja hän käveli pois normaalina ja terveenä. Näettekö? Se on lääkäreiden ja Mayo Veljesten lausunto. Ja te olette nähneet Valituissa Paloissa kertomuksen Donny Mortonista. “Donny Mortonin ihme.” Tuo pieni lapsi siellä Kaliforniassa, siellä Assemblies of Godin lounaisosan raamattukoulussa. Tuo lapsi oli niin epämuodostunut ja vaivattu, että jopa John Hopkins ja Mayo Veljekset sanoivat: “Ei ole mitään maallista mahdollisuutta hänelle.” Mutta Herra on NÄIN SANOO HERRA. Siinä oli ero, näettekö. Älkää olko ilman toivoa.

¹⁶³ Nyt seuraavien muutaman minuutin aikana me tulemme rukoilemaan. Meillä on noin kaksitoista minuuttia aikaa ja ehkä me saamme rukousjonon lävitse siinä ajassa. Ja, jos saamme sen lävitse, ja meillä on hieman aikaa, niin ehkä... Lupasin lopettaa 9:30, seuratkaa te

päivälle on määrätty osa Sanasta. Onko se oikein? [“Aamen.”] Se olisi jälleen Hän. Onko se oikein? [“Aamen.”] Niinpä se tekee Hänet samaksi eilen ja tänään!!

¹⁵³ Kuinka monta meillä on? [Joku sanoo: ”25”.] Kaksikymmentäviisi, jättäkäämme se siihen. Nyt, jos me pääsemme yhtään pidemmälle kuin se, ja jos te haluatte ja aikaa on jäljellä; minulla on noin sunnilleen kaksikymmentä minuuttia. Muistakaa nyt, te ihmiset siellä, joilla on rukouskortit, pitääkää tuo rukouskortti. Me tulemme rukoilemaan jokaisen henkilön puolesta, joka tulee ja noutaa itselleen rukouskortin, jos he vain viipyvät kanssamme. Vaikka minun täytyisi juosta päivät ja yöt, minä tulen ottamaan heidät. Herran avulla, minä tulen varmasti ottamaan heidät.

¹⁵⁴ Nyt, jos te vain antaisitte minulle jakamattoman huomionne! Kuinka monet täällä istuvista, uskovat, että teillä on tarpeeksi uskoa koskettaa Häntä? Se on valtavan hienoa. Kyllä. No niin, älkäämme salliko sen mennä hukkaan, ystävät.

¹⁵⁵ No niin, siellä istuu eräs nainen pyörätuolissa, ja tuolla istuu eräs mies pyörätuolissa. Minä voin nähdä, että he ovat sairaita. Tietenkään he eivät ehkä ole sairaita, mutta he ovat vaivattuja. Älkää lannistuko, sisar ja veli. Tiedättehän, että jos minä voisin parantaa teidät, minä tulisin ja tekisin sen? Aivan varmasti. Jos en niin tekisi, ei minulla olisi mitään virkaa seistä täällä. Jos minulla olisi julmuutta sydämessäni; niin, että jos minä voisin ottaa sinut siitä rullatuolist, ja sinut siitä rullatuolist, enkä tekisi sitä, niin silloin minä olisin julma henkilö.

¹⁵⁶ “Hyvä on”, te sanotte, “Jumalan lahjan kanssa sinun tulisi tehdä se joka tapauksessa.” Hetkinen vain. Ei, se on missä te ette lue Kirjoitusta oikein.

¹⁵⁷ Jeesus kulki ohitse siitä, missä oli tuhansia raajarikkoisia, ontuvia, sokeita, kuihtuneita, eikä koskaan tehnyt sitä, vaan meni miehen luo, joka oli jollakin tavalla kehittymättömässä tilassa, ja hän oli ollut siten kolmekymmentäviisi vuotta, uskoisin. Hän osasi kävellä. Katsokaahan, jotkut teistä...

¹⁵⁸ Koska, mitä, jos se olisi vaimoni istumassa siellä, tai minun äitini, minun vaimoni, minun tyttäreni; näettekö, tai jos isäni tai veljeni istuisi siellä? Oi, jos jotakin voitaisiin tehdä, minä varmasti tekisin sen.

on täytynyt syntyä keisarinleikkauksella, koska hän ei voi saada lapsia normaalisti; hänen perheensä on sillä tavalla ja hän oli samalla tavalla. Ja minä sanoin tuolle lääkärille: “Katso vasenta munasarjaa, kun olet avannut hänet, ja katso näetkö siellä kasvainta.”

⁷⁶ Hän sanoi: “Veli Branham, minä tulen katsomaan.” Mutta jälkeenpäin hän sanoi: “Minä en nähnyt mitään, veli Branham.”

Minä sanoin: “Hyvä on.”

⁷⁷ Neljä vuotta myöhemmin pieni Joosefini tuli näyttämölle. Ja minä saatoin ottaa häntä kädestä, ja se oli yhä siellä. Ja minä sanoin: “Tohtori, katsoisitko jälleen vasenta munasarjaa?”..

⁷⁸ Ja hän sanoi: “Kyllä, veli Branham.” Katsottuaan hän sanoi: “Ei, siellä ei ole yhtään mitään.”

⁷⁹ Minä otin häntä kädestä. Minä sanoin: “Mutta se on siellä. Se on siellä, katsohan, tämä todistaa sen.” Eikä hän voinut löytää sitä. No niin, se jatkui eteenpäin, kului vuosia.

⁸⁰ Viime vuonna me olimme olleet naimisissa kaksikymmentäkaksi vuotta. Ja jokaisena hääpäivänämme minä olen ollut metsästysmatkalla. Ja minä aina menen erääseen pieneen paikkaan siellä vuoren huipulla, ja minulla on pieni rukoushetki siellä, minä kiitän Jumalaa hyvästä vaimosta. Vaimoni on ollut minun rakkaani, ja niinpä minä teen sen jokaisena vuotena.

⁸¹ Kun me tulimme tänne Arizonaan Herran käskystä. Ja te olette nähneet sen lehdissä, ja minulla oli pieni kuva täällä, ja näytin sitä jollekin tänään iltapäivällä, kuinka kuvalehdet kirjoittivat siitä. Ja minä seisoin juuri täällä, tällä puhujanlavalla, sanoin jokaiselle henkilölle täällä, “NÄIN SANOO HERRA. ‘Jotakin on aikeissa tapahtua. Minä näin seitsemän enkelin muodostelman kohtaavan minut pohjoiseen Tucsonista.’” Muistatteko te sen? Kuinka monet olivat täällä, kun sanoin sen vuosia sitten? Hyvä on. Ja te tiedätte kuinka se tapahtui aivan tarkalleen samalla tavalla.

⁸² Lehdissä oli jopa kuva siitä: “On nähty salaperäinen Valo, kaksikymmentä seitsemän mailia korkea; kolmekymmentä mailia korkea ja kaksikymmentä seitsemän mailia leveä. Kosteus nousee vain noin kahdeksan-, yhdeksän mailin korkeuteen, tiedättehän, eivätkä he

voi ymmärtää mikä se oli. Minä en sanonut koskaan sanaakaan siitä, vaan annoin sen vain mennä; koska siitä ei olisi hiukkaakaan hyötyä.

⁸³ Aivan samoin kuin oli tuon Valon kanssa, jonka he kuvasivat, tuon Herran Enkelin, he eivät vielääkään usko Sitä.

⁸⁴ Ja nyt, tullessamme tänne, minä jatkuvasti teen kaiken kokouksissa Herralle minkä vain voin. Mutta minä en tee kaikkea mitä minun tulisi, tiedän tekeväni monia virheitä.

⁸⁵ Ja vaimoni on täytynyt olla isä sekä äiti noille lapsille, koska minä olen poissa. Ja hänen päätöksensä... Isän ja äidin tulisi olla yhtä mieltä siitä mikä koskee heidän lapsiaan. Mutta minä en ole siellä, minä olen Herran palveluksessa. Ja vaimoni on nyt neljäkymmenenneljän, ja kymmenen vuotta nuorempi kuin minä. Ja minä olin tullut yksistä kokouksistani, ja olin väsynyt. Se oli hieman yli kaksi vuotta sitten, arvelisin, kun me tulimme tänne. Ja minä olin ollut ulkona, ja olin todella väsynyt.

⁸⁶ Ja pieni poikani Joosef, hän on vain poika, ja käy koulussa missä hän kuulee kaikenlaista. Yhtenä päivänä, kun tulin kotiin, hän sanoi jotakin äidilleen. Ja sitten hän juoksi minun luokseni. No niin, hän tiesi, että hän saisi selkäänsä häneltä.

Niinpä vaimoni sanoi minulle: "Billy, anna hänelle selkään."

⁸⁷ Ja hän pani kätensä ympärilleni ja sanoi: "Isi, olen pahoillani." Hän tiesi minun heikon kohtani. Ja niinpä minä sanoin: "Hyvä on kulta, unohtakaamme se."

⁸⁸ Ja vaimollani ja minulla, tämä Raamattu edessäni, ei ole ollut yhtään sanakiistaa elämässämme. Mutta yhtäkkiä, ollen tuossa hermostuneessa elämänajassa, hän löi oven kiinni päin naamaani. Ja hän sanoi: "Sitten sinun tulisi huolehtia hänestä hetken", ja hän löi oven kiinni ja meni sisälle.

⁸⁹ Minä ajattelin: "Pikku raukka! Hänellä on itsellään kaikki tuo lävitse mentävänä."

⁹⁰ Minä kävelin ulos, ja minä sanoin: "Joosef, tulehan tänne." Otin hänet syliini ja sanoin: "Isin olisi tullut antaa sinulle selkään. Sinä tiedät sen. Mutta koska on niin, että kaduit, näetkö? Mutta muista, minun kärsivällisyyteni on loppuva yhtenä näistä päivistä. Ja koska sinä teit

iltana, että sairaat voivat nähdä, että Sinä olet kiinnostunut heidän parantumisestansa, ja että Sinä olet parantanut heidät, Isä, ja anna heille uskoa uskoa se. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁴⁵ Nyt, haluaisivatko pianisti ja urkuri soittaa todella pehmeästi "Usko se vaan."

¹⁴⁶ Ja Billy, unohdin kysyä sinulta mitkä numerot sinä jaoit? [Veli Billy sanoo: "A, yhdestä sataan."] A, yhdestä sataan. Aloittaisimmeko.

¹⁴⁷ A, numerot yhdestä viiteen, nousisitteko ylös, jos voitte. Jos ette voi, niin kohottaisitteko kätenne. Numerot yhdestä viiteen. Yksi, kaksi, kolme, neljä, tulkaa suoraan tänne. Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, A. Heidän tullessaan, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, nousisitteko ylös, jos voitte. Kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, nousisitteko seisomaan. Rukouskortit, 6, 7, 8, 9, 10. Hyvä on, 11, 12, 13, 14, 15. Tulkaa suoraan tänne. Hyvä on, 16, 17, 18, 19, 20.

¹⁴⁸ No niin, nuo, jotka tulevat jakamaan kortteja, sekoittavat ne hyvin, emmekä me tiedä, kenellä mikin numero on. Te olette itse nähneet kuinka hän tekee sen, sekoittaa nuo kortit. Hän antaa teille minkä kortin haluatte, ja teidät kutsutaan korttien mukaan.

¹⁴⁹ Teillä ei välttämättä tarvitse olla korttia. Vain uskokaa siellä missä olette. Te olette olleet kokouksissa, ja te tiedätte mistä on kysymys. Hyvä on.

¹⁵⁰ Mihin minä jäinkään, kahteenkymmeneenkö? [Joku sanoo "Kahteenkymmeneen."] 20, 21, 22, 23, 24, 25. Hyvä on.

¹⁵¹ Kuinka moni on sairas, eikä hänellä ole rukouskorttia, antakaa meidän nähdä kätenne. Hyvä on. Missä tahansa rakennuksessa siellä, hyvä on, vain uskokaa nyt.

¹⁵² Mitä me nyt yritämme sanoa, mitä me yritämme edustaa? Jeesusta Kristusta. Kuinka moni ymmärtää sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Kuinka monet tietävät, että Hänen vierailunsa päivinä luonamme täällä maan päällä, Hän oli Jumala ilmaistuna ruumiissa nimeltään Jeesus, joka oli Jumala Mieheessä? Kyllä, ei vain profeetta; Hän oli Jumala! Profeetoilla oli heidän osansa Sanasta, heidän osansa Sanasta, osa, joka oli annettu heille tuota ajanjaksoa varten. Mutta Hän oli Sanan täyteys! Kuinka moni tietää sen? ["Aamen."] Hän oli Sana Itse. Nyt tälle

mennä siihen sisälle ja rukoilla sairaiden puolesta. Niin pitkälle kuin tiedän, se ei ole vielä tapahtunut. Se on ainoa asia, jonka tiedän.

¹³⁹ Ja, kun Hän sanoo nuo Sanat, sanoa se, niin taivaallinen Isä tietää, että minä seison täällä tänä iltana, ja Hän voisi tappaa minut suoraan tänne puhujanlavalle. Kyllä Hän varmasti voisi tehdä sen; ja minä tiedän sen, olen hyvin tietoinen siitä. Ja minä tiedän, että on niin monia kertomuksia tänään, joista minä en ole vastuussa. Minun täytyy vastata siitä mitä minä sanon. Ja se on Totuus. Ja taivaallinen Isä tietää, että se on totta.

¹⁴⁰ Uskotteko te nyt, että Jeesus Kristus Jumalan Poika kuoli teidän syntienne puolesta ja oli haavoitettu teidän rikkomustenne vuoksi ja Hänen haavojensa kanssa teidät parannettiin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Tässä päivässä, kun melkein kaikki näyttää pimeältä ja synkältä kuitenkin Jeesus pysyy samana! Ettekö te uskokin niin? ["Aamen."] Hän on täällä tänä iltana!

¹⁴¹ Haluan jonkun nousevan ja kertovan minulle mitä tahansa mitä olen sanonut Herran Nimessä, sen lisäksi, mikä ei olisi tapahtunut. [Veli Branham pitää paussin.] Ja kuinka monia satoja kertoja te olette nähneet Hänen sanovan sen, eikä se koskaan ole pettänyt! Mitä minä yritän sanoa teille? Että se on Jeesus Kristus ihmisten keskuudessa. Se on Kristus keskuudessamme.

¹⁴² Tänään, kun kirkkokunnat sanovat: "Tulkaa tänne, ja tulkaa sinne", kun se on jonkun koulun vanha suuntaus tai jotakin; mikä kyllä sopii, sen täytyy olla siellä, se on osa sinfoniasta.

¹⁴³ Mutta minulle, Hän elää tänä iltana, aivan yhtä voimallisena ja väkeväenä, tehdäkseen jokaisen Sanan todelliseksi, niin kuin Hän teki siellä aikaisemmin. Rukoilkaamme.

¹⁴⁴ Herra Jeesus. Sinä sanoit: "Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät katoa." Siitä opetuslapset tiesivät, että Sinä olit, joka Sinä olit, koska Sinä erotit sen, mitä oli sydämessä. Raamattu sanoo Heprealaiskirje 4., että "Jumalan Sana on terävämpi, ja voimallisempi kuin kaksiteräinen miekka, jopa se on sydämen ajatusten ja aikomusten Erottaja." Jumalan Sana profeetoissa teki saman asian. Kaikissa poismenneissä viisaissa se teki samoin. Jeesuksessa Kristuksessa. Se teki saman asian. Isä, Jumala, anna Sanasi puhua tänä

parannuksen, niin sinun täytyy tuottaa parannuksen soveliasta. hedelmää, ja todistaa minulle, että sinä todella tarkoitat sitä. Näetkö? Jos sinä rakastat minua, sinä tottelet minua."

⁹¹ Ja niinpä menin ulos ja sanoin: "Minäpä pesen pölyt pois autoni tuulilasista." Ja minä aloin pestä tuulilasia.

⁹² Tehdessäni niin, Ääni sanoi: "Käänny ympäri, ja sano hänelle, että lukee 2. Aikak. 22."

⁹³ Minä ajattelin: "Minä en tiedä kuinka tulini ajatelleeksi sitä." Minä ajattelin: "No niin, minä vain kuvittelin sen", ja jatkoin pesemistä.

⁹⁴ Ja uudestaan se tuli, todella voimakkaalla äänellä, "Mene, ja sano hänelle!" No niin, se pelotti minua

⁹⁵ Menin sisälle ja luin sen. Tiedätkö mitä se on? Se on se, kun Mirjam teki pilaa Mooseksen naimisiinmenosta etiopialaisen tytön kanssa. Ja Jumala sanoi: "Olisi ollut parempi, jos isäsi olisi sylkenyt kasvohisi, kuin tehdä sitä." Näettekö? Ja Jumala sanoi: "Mene ja nouda Mirjam, hän on pitaalin lyömä." Sanottiin: "Mene, nouda Mirjam." Ja Tulipatsas tuli alas ilmestysmajaan. Ja Mooses seisoi siellä. Ja Jumala puhui heille. Hän sanoi: "Jos teidän keskuudessanne on yksi, joka on hengellinen tai profeetta, Minä Herra tulen ja teen itseni tunnetuksi hänelle. Minä puhun hänelle näyissä, ja unissa ja niin edelleen." Hän sanoi: "Mutta ei ole yhtään Minun palvelijani Mooseksen kaltaista." Niin sanoi: "Ettekö te pelkää Jumalaa?" Ja Mirjam, ollen profetissa, oli pitaalin lyömä. Ja Mooses rukoili hänen puolestaan, ja hän sai elää.

⁹⁶ Sitten, se pelotti minua. Minä olin unohtanut. Minä, minä en huomannut sitä, mutta Hän teki sen. Hän oli se, joka huomasi sen. Se oli minun vaimoni, ja minä kuolisin koska tahansa hänen puolestaan. Mutta Jumala huomioi sen. Tämä on nyt totuus, minun Raamattuni on tässä edessäni.

⁹⁷ Ja minä menin sisälle. Ja hän oli mennyt huoneeseen ja lukinnut oven ja oli ompelemassa ompelukoneella. Ja minä koptin ovelle ja sanoin: "Kultaseni, haluan puhua sinulle hetken." Hän sanoi: "Mitä sinä haluat?"

⁹⁸ Minä sanoin: "Kulta, avaa heti ovi. Minulla on sana Herralta." Se jotenkin sai hänet selviämään, ja hän avasi oven.

⁹⁹ Ja me tulimme sisälle. Ja minä sanoin: “Kultaseni, sinä tiedät kuinka paljon minä rakastan sinua, ja minä en koskaan ajatellut siitä mitään.”

Hän sanoi. “Niin Bill, minä olen niin hermostunut!”

¹⁰⁰ Minä sanoin: “Minä tiedän. Mutta Hän ei pitänyt siitä. Se ei miellyttänyt Häntä. Hän sanoi sen minulle tuolla puussa, siinä pienessä palmupuussa tuolla talon edessä. Hän käski tulemaan tänne sisälle ja “lukemaan tämä Kirjoitus sinulle”. Ja minä luin Sen.

¹⁰¹ Niinpä auttakoon minua, muutaman päivän kuluessa hänen vasemmassa kyljessään alkoi tuntua kipua. Meidän täytyi mennä kotiin. Ja se alkoi tulla yhä pahemmaksi. Minä rukoilin hänen puolestaan, ja se tuli yhä pahemmaksi.

¹⁰² Vein hänet lääkäri ystäväni luo, tohtori Schoen, joka on spesialisti Louisvillessä. Hän tutki hänet ja sanoi: “Rouva Branham, sano veli Branhamille, että minä haluan tavata hänet.”

Vaimoni kysyi: “Tohtori, mitä sinä löysit?”

Hän sanoi: “Minä sanon sen mieluummin hänelle.”

¹⁰³ Niinpä Meda soitti minulle, ja minä menin sinne. Ja hän sanoi: “Veli Branham, hänellä on kasvain vasemmassa munasarjassa, se on saksanpähkinän kokoinen.” Mennessäni kotiin hänen kanssaan, minä kysyin: “Muistatko sinä?”

¹⁰⁴ Hän sanoi: “Jos en väärin muista, niin se tapahtui veli Sharritin kanssa ollessamme, siellä Kaliforniassa. Sinä olet puhunut minulle siitä nyt kuusitoista vuotta.”

Minä sanoin: “Niin, ja nyt se tulee näkyviin.”

Hän sanoi: “Bill, uskotko sinä, että se johtuu siitä mitä tein tuona aamuna?”

¹⁰⁵ Minä sanoin: “Minä en tiedä, kulta, en voi sanoa.” No niin, me panimme kätemme toistemme ympärille, ja aloimme itkeä Herran edessä. Minä menin huoneeseeni ja rukoilin hänen puolestaan koko sydäimestäni.

¹⁰⁶ Minä soitin tohtori Schoenille ja kysyin: “Tohtori, mitä meidän tulisi tehdä?” Hän sanoi: “Se tulisi poistaa sieltä.” Ja minä sanoin: “Antaa sen olla hieman pidempään.”

¹³⁴ Ja sitten, juuri, kun lääkäri tuli ulos, vetääkseen peitettä sivuun ja koetellakseen hänen kylkeään, Jokin todella viileä pyyhkäisi hänen ylitseen, ja tuo kasvain oli poissa. Siellä ei ollut kasvainta. Hän makasi siellä, ja tuo lääkäri koetteli ja sanoi: “Rouva Branham, tuo kasvain oli vasemmassa kyljessä, eikö ollutkin?” Hän sanoi: “Kyllä, niin se oli.”

¹³⁵ Niinpä tuo lääkäri pani hänet kuvattavaksi jälleen, meni ja otti esiin kaavakuvat ja suoritti koko tutkimuksen uudestaan. Hän sanoi: “Rouva Branham, minä en voi selittää sitä, mutta tuo kasvain ei enää ole siellä. Tuo kasvain on poissa.”

¹³⁶ No niin, se on totuus! Jumala Kaikkivaltias tietää, että se on totuus, niin kuin minä seison tässä. Katsokaahan, se oli aivan niin kuin se oli sanottu! Mutta vaimoni sanoi, että lääkärin käsi ei ollut tämän kauempana hänestä, silloin, kun tuo Jokin viileä pyyhkäisi hänen ylitsensä. Hän oli tuskin voinut... Rouva Normannin ja heidän oli täytynyt auttaa häntä, (Ja ihmiset siellä voivat kertoa teille siitä), auttaa hänet tuolle pöydälle. Ja tuo kaavakuva ja röntgenkuvat ja kaikki siellä tuosta kasvaimesta. Eikä siellä ollut merkkiäkään siitä. Eikä hänellä ole ollut mitään oiretta sen jälkeen. Ja se oli noin kaksi viikkoa ennen joulua.

¹³⁷ Jumala yhä pysyy uskollisena Sanallensa! “Sekä Taivaat, että maa katoavat pois, mutta Minun Sanani eivät katoa.” Jumala, joka voi luoda oravia, joka voi ottaa pois kasvaimia, Hän on yhä tuo sama Jumala tänä iltana, sillä se on Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo “Aamen!”] Taivaallinen Isä, joka on todistajani, tämä Raamattu sydämeni päällä, tietää, että se on sanasta sanaan niin totta kuin vain minä osaan sanoa sen. Mitä hyötyä minulla olisi sanoa jotakin väärää, ystävät? Minkä vuoksi minä kerron tämän? Että se voisi rohkaista teitä uskomaan.

¹³⁸ No niin, tuo suuri lahja! Toisia minä olen yrittänyt selittää, kertoen kuinka se tehtiin. Tätä ei voida selittää. Ainoastaan odottakaa. Se ei tule olemaan käytössä niin täydellisesti nyt. Odottakaa kunnes tuo Kirkkojen Neuvosto aloittaa vainon, se on milloin se tulee tapahtumaan. Se on syy miksi minä tulen takaisin keskuuteenne rukoilemaan sairaiden puolesta. Minulla ei koskaan ole ollut tietoni mukaan kuin yksi asia. niistä joita Hän on kertonut minulle, joka ei ole vielä tapahtunut. Tuo jonkinlainen rakennus tai telta, jossa tulee olemaan pieni rakennus, ja minun tulee

puhtaina ja paitani pestyinä ja kaikkea, ja hänellä on ne kaikki valmiina minua varten. Ja sitten, kun tulen kotiin ja olen väsynyt, minä en voi... Ja tavallisesti nainen haluaa, että hänen miehensä on hänen kanssaan. Ja tultuani kotiin, ihmiset tunkeilevat sisään, mitä minä silloin teen? Lähden metsästys- tai kalastusmatkalle. Onko hän koskaan valittanut? Ei kertaakaan. Hän hakee vaatteeni valmiiksi ja antaa minun mennä: 'Se on hyvä.' Tuo pikku raukka, neljäkymmentäneljävuotias, lumivalkoisin hiuksin, seisomassa minun ja ihmisten välissä." Minä sanoin: "Jumala, hän ei tarkoittanut sitä. Hän ei todella tarkoittanut sitä, Isä. Hänen tekonsa osoittavat, että hän ei tarkoittanut sitä. Hän oli vain hermostunut."

¹²⁹ Niinpä auttakoon minua, se oli viides kerta, kun se tapahtui! Noiden oravien jälkeen ja sitten alhaalla Kentuckyssa; sitten Whightin lapset siellä; sitten tuo myrsky siellä vuorilla, josta minulla ei ole aikaa kertoa teille tänä iltana; ja tällä kerralla, aivan yhtä varmasti! Siellä tuli tuo Valo, riippuen siellä, ja se sanoi: "Nouse jaloillesi." Ja minä nousin ylös. Hän sanoi: "Mitä tahansa sinä sanot, sillä tavalla se tulee olemaan."

¹³⁰ Minä sanoin: "Jumalan käsi tulee poistamaan tuon kasvaimen ennen kuin lääkärin käsi koskettaa sitä."

¹³¹ Rouva Norman tulee olemaan täällä huomenillalla. Minä en soittanut vaimolleni, kaikki oli kunnossa... Billy ja Loyce olivat odottamassa minua. Minä jatkoin edelleen Shreveportiin, ja päästyäni sinne etsin puhelimen soittaakseni hänelle.

¹³² Hän oli mennyt lääkäriin. Ja rouva Normannin oli täytynyt auttaa häntä tuon hoitajan kanssa siellä, pukemaan ylleen tuon viitan ja nousemaan pöydälle. Ja heillä oli koneet valmiina kaavakuvineen ja röntgenkuvineen. Tuo lääkäri sanoi: "Miltä on tuntunut, rouva Branham?" Hän sanoi...

¹³³ Ja, tuo lääkäri, me avasimme tuon kirjeen, nähdäksemme mitä hän oli kirjoittanut siinä tälle lääkäriille. Siinä sanottiin: "Rouva Branham on erittäin hieno nainen ja hänen miehensä on hieno mies. Hän on uskolla parantaja, mutta hän ei ole sitä vastaan, että sinä leikkaisit. Tohtori, se tulisi ottaa ulos heti!" Se on, me olimme lukeneet sen, näettehän: "Tuo kasvain täytyy poistaa heti, tai rouva Branham tulee kuolemaan."

¹⁰⁷ Hän sanoi: "Veli Branham, minun on ehkä parasta lähettää sinut hänen kanssaan naistentautien specialistin luo, joka on hyvä ystäväni. Hän on myös kristitty."

¹⁰⁸ Minä sanoin: "Hyvä on, mutta entä sinä, tohtori?" Hän halusi saada sen pois käsistensä, näettehän.

¹⁰⁹ Hän sanoi: "Minä lähetän sinut sinne." Hän rakasti minua ja kunnioitti sitä työtä, jota teen Herralle. Ja hän kertoi tälle toiselle tohtorille siitä.

¹¹⁰ Ja minä vein hänet sinne. He tutkivat sen, ja piirsivät sitten siitä kaavakuvan; kaavakuvan siitä minkä kokoinen se oli. Hän sanoi: "Tuo hänet takaisin noin kolmenkymmenen päivän kuluttua."

¹¹¹ Kolmenkymmenen päivän kuluttua vein hänet takaisin, ja se oli muuttunut saksanpähkinän koosta sitruunan kokoiseksi, niin pian. Ja kaikki nuo vuodet se oli vain odottanut siellä.

¹¹² Sitten Herra puhui minulle, ja lähetti minut takaisin kentälle, ja minä tulin takaisin tänne.

¹¹³ Sitten me menimme sinne takaisin seuraavalla lomalla, ja he ottivat uuden röntgenkuvan siitä, ja se oli appelsiinin kokoinen. Hän sanoi: "Herra Branham, varmasti minä arvostan uskoasi Kaikkivaltiaaseen Jumalaan." Hän sanoi: "Minäkin olen kristitty. Tohtori Schoen sanoi minulle, että sinä olet uskolla parantaja."

¹¹⁴ Minä sanoin: "Hän vain ei ymmärtänyt sitä. Minä en ole uskolla parantaja." Minä sanoin: "Minä vain uskon Jumalaan. Ja minä ymmärrän tämän tapauksen."

Ja hän sanoi: "Herra Branham, sinulla on hieno vaimo."

Minä sanoin: "Kuinka hyvin minä tiedänpään sen!"

¹¹⁵ Hän sanoi: "Jos se pehmenee, niin se tulee pahanlaatuiseksi, ja sitten sinulla ei tule olemaan vaimoa."

Ja minä sanoin: "Minä käsitän sen, tohtori."

Hän kysyi: "Oletko sinä sitä vastaan, että se otettaisiin ulos?"

¹¹⁶ Minä sanoin: "En ollenkaan, mutta meillä on eräs syy. Annetaan sen vielä olla hieman pidempään, eikö niin?"

¹¹⁷ Ja hän sanoi: “No niin, he sanovat, että sinä asut nyt Tucsonissa.” Ja hän kertoi minulle eräästä spesialistista Tucsonissa, sanoen: “Hän on eräs ystäväni. Minä muutin kerran Tucsoniin ja yritin elää siellä, mutta se oli liian kuivaa minulle.” Niinpä hän sanoi: “Tämä mies on paras mitä on, länteen Mississippistä, ja minä tulen lähettämään röntgenkuvat ja kaavakuvan, ja kaiken hänelle.” Ja hän lähetti ne Tucsoniin.

¹¹⁸ Ja tuo mies, katsottuaan sitä kolmenkymmenen päivän kuluttua, sanoi: “Se on grapehedelmän kokoinen ja tulossa todella suureksi. Se täytyy ottaa ulos heti.”

¹¹⁹ No niin, minun täytyi mennä. Menin pohjoiseen, ja jatkoin edelleen lomalleni. Tulin takaisin ja menin New Yorkiin, Morris Auditoriolle, herätystä varten. Matkalla takaisin, minun täytyi pysähtyä Louisianassa, veli Jack Mooren luona.

¹²⁰ Soitin vaimolleni sieltä, ja hän sanoi: “Kultaseni, huomenna minun täytyy mennä uudestaan lääkäriin, tutkimusta varten.” Ja hän sanoi: “Bill, minä en ole kyennyt liikuttamaan vasenta jalkaani tällä viikolla. Se pullistuu suoraan pukuni lävitse.” Se oli turvonnut tällä tavalla, kasvaen nopeasti. Ja hän sanoi: “Se on niin arka, etten voi edes ojentaa kättäni. Tällä viikolla minun on täytynyt kävellä yksi jalka edellä, ja liikkua sillä tavalla.”

¹²¹ Minä sanoin: “Kultaseni, Hän haluaa varmasti leikata sen pois, ja jos hän tekee sen, ottaa se koko joulun ajan; emmekä me voi tulla takaisin tänne, takaisin kotiin.” Ja hän sanoi: “Minä tiedän sen, mutta mitä meidän täytyy tehdä?”

¹²² Minä sanoin: “Sano vain hänelle, että antaisi sen olla joulun ylitse. Sitten me tulemme ottamaan sen pois välittömästi joulun jälkeen, koska minä haluan sinun tulevan kotiin ennen sairaalaan menoa.”

¹²³ Ja sitten hän sanoi: “Minä menen huomenna kello kolmelta”, tai jotakin sellaista. Ja, sillä olisi eroa meidän aikamme kanssa. Hän sanoi: “Sinulla on silloin ensimmäinen kokouksesi Shreveportissa, soita minulle sen jälkeen.” Minä sanoin: “Hyvä on.”

¹²⁴ Eräs naisystävä siellä, erittäin hieno kristitty nainen. He olivat täällä sunnuntaina, mutta en usko, että he ovat tänä iltana. Norman, rouva Norman. Oletteko te täällä, herra ja rouva Norman? En tiedä ovatko he täällä vai ei. Veli ja sisar Norman, Tucsonista. Hän oli tuo

joka... En usko heidän voivan tulla joka ilta, niinpä oletan, että hän tulee olemaan täällä huomennalla. Onko sisar Normannin veli täällä? Uskon, että hän tuli. Onko hän täällä? Onko kukaan Normannien perheestä täällä? Kyllä, siellä he ovat, aivan takana. Hyvä on. Hän oli se, joka vei vaimoni sinne.

¹²⁵ Nyt tuona aamuna, kun lähdin, kotonamme me aina ylös noustuamme menemme rukoilemaan; kun me olemme lähdössä, me otamme lapset ja seisomme kaikki ympyrässä Jeesuksen kuvaa kohden siellä olohuoneessamme. Se on Hoffmannin “Kristuksen pää kolmenkymmenen kolmen ikäisenä.” Ja me kaikki keräännymme sen ympärille, ja lapset, jokainen heistä rukoilee minun puolestani. Vaimo rukoilee minun puolestani, ja sitten minä rukoilen hänen puolestaan. Sitten minä lähdän meren ylitse, tai minne se onkin. Ja me jätämme itsemme Herralle, Hänen palvelustaan varten.

¹²⁶ Te tiedätte, että menetin vaimoni kerran, kun olin poika, Billyn äidin. Ja minä olin ollut siellä talossa kaksi tai kolme päivää, ja tähän tiedätte, lapset ja kaikki olivat olleet siellä, ja nyt sitten kaikki oli poissa. Se oli yksinäistä. Se toi takaisin kaikki nuo muistot.

¹²⁷ Ja aikaisin tuona aamuna minä nousin ylös, Billyn ja Loycen odottaessa siellä minua. Minä polvistuin alas, ja katsoin ylös, ja sanoin: “Oi, kuinka kaipaankaan heitä! Taivaallinen Isä, minä olen nyt matkalla Shreveportiin. Minä rukoilen, että sinä auttaisit minua siellä. Siunaa minua ja anna minulle sieluja, Herra, Sinun Valtakuntaasi varten. Käytä minua millä tavalla vain tahdot. Minä olen Sinun käsissäsi.” Minä sanoin: “Siellä kaukana erämaan toisella puolella on minun uskollinen pikku vaimoni, odottaen tätä aamua. Hän on menossa sinne valmistautuakseen tuota leikkausta varten.” Minä sanoin, “Herra, minä sanoin hänelle eilen illalla: ‘Kysy, jos tuo lääkäri siirtäisi sen joulun jälkeen.’ Teinkö minä väärin? Muuttuuko se pahanlaatuiseksi? Koska minä pyysin häntä kysymään voisiko tuo lääkäri siirtää sitä, niin, jos se tulee pahanlaatuiseksi, ja minä menetän hänet, niin minä en voi koskaan antaa sitä itselleni anteeksi.”

¹²⁸ Minä sanoin: “Herra, minä olen puhunut Sinulle nyt nämä kaksi vuotta, kyllä kuusitoista vuotta, mutta sen tapahtumisesta on nyt kaksi vuotta.” Minä sanoin: “Isä, hän on aina ollut todellinen vaimo minulle. Minun valmistautuessani lähtemään kokouksiin, hän ei ole koskaan yhtään kertaa valittanut, ei yhtäkään kertaa. Hän pitää aina vaatteeni